

[Stavad]

Jeg skal også afvise Fremskridtspartiets forslag. Vi mener måske tværtimod, at der er behov for at se på disse regler i den kreds, der står bag reglerne, idet det jo var uden nogen form for regulering, da man i sin tid lavede reglerne. Og det betyder, at de faste kronebeløb, som vil være uændrede, som gældende lovgivning er, vil indebære en stadig udhuling af beløbene. Det synes jeg vi skal finde et passende tidspunkt til at drøfte om vi kan finde en ordentlig løsning på.

Vi er af den opfattelse, at det må være rigtigt, at vi sikrer også de økonomiske rammer for en ordentlig oplysningsmulighed om de demokratiske valgmuligheder, som man har. Det må være et vigtigt og helt naturligt element i vort demokrati.

Vi er uændrende over for, at der er partier, der som os utvetydigt bekender sig til demokratiet og mener, det er den eneste mulighed, der overhovedet eksisterer – der er ikke noget alternativ til demokratiet – der ikke også mener, at det demokrati, som vi er enige om alle sammen, også bør skaffes økonomiske rammer, så borgerne kan gives det bedst mulige grundlag for at træffe deres politiske beslutninger, hvad enten det er folketingsvalg, kommunevalg, amtsrådsvalg eller som f.eks. her, hvor vi står over for en EF-afstemning, som er helt afgørende, og hvor der er afsat midler til en oplysningskampagne, men hvor vi har holdt de politiske partier som sådan udenfor. Det vil sige, at vi i den sammenhæng må bruge af vore generelle midler til at informere meget konkret om partiets holdning til den slags spørgsmål.

Så fra os en klar afvisning, men samtidig opfordring til andre partier om, at vi finder en passende lejlighed til at drøfte, om der skal ses på reglerne fremover.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det var til hr. Stavads bemærkning om demokrati. Det var, som om hr. Stavad mente, at demokrati har noget at gøre med, hvor meget tilskud politiske partier får. Jeg kan gøre opmærksom på, at i 1940'erne var der rent faktisk 25 pct. af vælgerne, der var tilsluttet et eller andet politisk parti, og det var uden, at der var offentlige midler til stede. Da betalte hver af egen lomme til det parti, man følte sig mest tiltrukket af. I dag er der kun 6-7 pct. af væl-

gerskaren, der er tilknyttet et eller andet parti. Jeg siger ikke, at det har direkte sammenhæng, altså at det er faldet til 6-7 pct. siden 1986. Men vi har tallene fra alle partier, også hr. Stavads partis medlemsskare, og de er skrumpet meget, meget ind siden 1986, hvor tilskuddet blev tildelt. Der kan være flere årsager, men en af årsagerne tror jeg er, at folk siger, at når de skal betale over skattebilletten til partierne, så vil de ikke også have pungen op. Man gider heller ikke ude i lokalforeningerne arrangere dyrskue, andespil, ludospil osv. for at samle penge ind til partikasserne. Hvorfor skulle man det, når man også betaler over skattebilletten?

Jeg tror, at hr. Stavad opfatter det meget forkert, hvis hr. Stavad tror, at demokrati og offentlige midler hænger sammen.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det er ikke min agt at kaste mig ud i en lang debat med hr. Aage Brusgaard om det her, men jeg synes, for at hr. Aage Brusgaards bemærkninger ikke skal stå som det, der er sandheden på dette område, at hvis man tager medlemssituationen – jeg tror, vi kan sige i stort set alle partier – og tegner en kurve for medlemmernes antal tilbage fra 1940'erne, som hr. Aage Brusgaard nævned, og frem til i dag, så ville hr. Aage Brusgaard ikke kunne se, at der sker et knæk med en anden udvikling fra 1986 og til 1992, end der er sket i den foregående periode. Jeg vil næsten vende det om og sige; at hvis det var sådan, at vi skulle prøve at presse endnu flere midler ud af medlemmerne, så kunne en af mulighederne være et forsøg på at forhøje kontingentet; det ville have den risiko, at medlemstallet måske blev endnu lavere.

Derudover vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard, at hvis vi tager situationen i det parti, som jeg er repræsentant for, så er situationen, at vi vel ikke har fået en samlet bedre økonomisk situation, fordi nogle af de organisationer og andre, der støtter os, nok har indskrænket deres tilskud til os. Det synes jeg måske ikke er nogen dårlig udgang heller. Jeg tror, det er vigtigt, at partier får støtte både fra organisationer, virksomheder, enkeltpersoner, og hvad der ellers kan være, men at det er en støtte, der gives, fordi man gerne vil støtte de ideer og tanker, som partiet står for, og at der ikke er et økonomisk afhængighedsforhold.